

اهدای اولین جایزه حقوق بشر شهر بوخوم (آلمان) از طرف کانون ایران آزاد

یکشنبه 18 دسامبر از طرف کانون ایران آزاد و عفو بین الملل در کلیسای کریستوس بوخوم با حضور خانم شولتن شهردار بوخوم مراسمی برگزار شد و اولین جایزه حقوق بشر بوخوم از طرف کانون ایران آزاد به فعال حقوق بشر و حقوق زنان و کودکان، خانم خدیجه مقدم، اهدا گردید.

میهمانان افتخاری این برنامه خانم دکتر شیرین عبادی، برنده جایزه صلح نوبل سال 2003، و آقای ولفگانگ گرننتس دبیرکل عفو بین الملل آلمان بودند. در این روز سالن زیبا و باشکوه کلیسای کریستوس پذیرای حدود 700 نفر ایرانی و آلمانی ساکن بوخوم و شهرهای دور و نزدیک بود.

برنامه در ساعت 17:30 با موزیک ویدیویی از وقایع پس از انتخابات ریاست جمهوری در ایران آغاز شد.

سپس خانم شولتن شهردار بوخوم به نیابت از شهردار کل طی سخنان کوتاهی مقدم میهمانان را گرامی داشتند.

آقای گرننتس دبیرکل عفو بین الملل آلمان سخنران بعدی مراسم بود که در باره وضعیت حقوق بشر در خاور میانه مطالبی را مطرح کرد. دبیرکل عفو بین الملل آلمان با یادآوری خودسوزی محمد یوزیزی در تونس که به بهار عربی منجر شد، تاکید کرد که حقوق بشر نقش مهمی در شکل گیری این حرکت در کل منطقه ایفا کرده و موتور محرک اعتراضات بوده است. وی با اشاره به پیروزی در تونس و کناره گیری مبارک در مصر، اظهار داشت که این دو واقعه امید به بهبود شرایط حقوق بشر در منطقه را بالا برد. او سپس افزود که در بعضی از کشورهای عربی این اعتراضات با سرکوب های گسترده مواجه شد. در لیبی ده ها هزار نفر کشته شدند. در بحرین آشوب ها با شدت تمام سرکوب شد. در یمن، جایی که مردم از فوریه برای گرفتن حقوق خود دست به اعتراض زده اند، اوضاع پس از کناره گیری پرزیدنت صالح به مرحله جدیدی وارد شده است، که کشور را در آستانه جنگ داخلی قرار داده است. در سوریه اوضاع پیچیده تر است. نقض حقوق بشر در آن جا چنان گسترده و سیستماتیک است که عفو بین الملل آن را به عنوان جنایت علیه بشریت عنوان کرده است. گرننتس در ادامه افزود که عفو بین الملل در آوریل از شورای امنیت سازمان ملل درخواست کرده که یک قطعنامه لازم الاجرا برای تحریم فروش سلاح به سوریه را مورد تصویب قرار دهد. متأسفانه به سبب مخالفت روسیه و چین و برخی دیگر کشورها با تصویب چنین قطعنامه ای، اوضاع سوریه به این جا رسیده است.

ایشان در بخش نگاهی به ایران با اشاره به تاثیر متقابل جنبش آزادی خواهی در ایران و در جهان عرب، گفت که تجربه تونس و مصر، جانی تازه به اپوزیسیون ایران داد. دو رهبر اپوزیسیون، موسوی و کروبی، در حمایت از مردم تونس و مصر اعلام تظاهرات کردند. پیش از تظاهرات فعالان حقوق بشر دستگیر شدند و این دو تن نیز به اسارت خانگی درآمدند و تا امروز در همین وضع قرار دارند. و نیروهای امنیتی جلوی دسترسی آنان به تلفن، اینترنت و رسانه های خارجی را گرفته اند. با این حال در فوریه و مارس هزاران ایرانی در تهران، اصفهان، کرمانشاه، شیراز و دیگر شهرها به خیابان آمدند. پلیس و نیروهای نظامی تظاهرات آرام را با شدت سرکوب کرد. تنها در تهران 1500 نفر دستگیر شدند. تعداد بیشماری زخمی و سه نفر هم کشته شدند.

دبیر کل عفو بین الملل آلمان در بخش دیگری از سخنان خود پاسخ به این سوال که آیا در کشورهای عرب و ایران در آینده وضع حقوق بشر بهتر خواهد شد را چندان آسان ندانست، و شرایط در این کشورها را بسیار متفاوت دانست به گونه ای که نمی توان در همه موارد پاسخی یکسان به این سوال داد. گرننتس حاکمیت بین 20 تا 40 سال دیکتاتوری در این کشورها را عاملی دانست که باعث شده جامعه مدنی و اپوزیسیون فضای چندان برای سازماندهی نداشته باشند.

دبیرکل عفو بین الملل آلمان با ارائه آمارهایی از تونس اظهار داشت: خبرنگاران و وبلاگ نویس ها اکنون آزادی را در تونس تجربه می کنند که در دوران حکومت بن علی باورکردنی نبود. 187 روزنامه جدید و 12 ایستگاه رادیویی مجوز رسمی فعالیت دریافت کرده اند. سازمان های حقوق بشری و بخش تونس عفو بین الملل برای اولین بار توانسته اند بدون

فشار فعالیت کنند. همه زندانیان سیاسی آزاد شده اند. دولت کنوانسیون های ضد شکنجه و اصول حقوق بشری را پذیرفته است.

گرتنس در ادامه سوال کرد که چه کسی تصور می کرد که طی یک سال روسای جمهور تونس و مصر و بسیاری دیگر از رده های بالای حکومت به سبب فساد، سوء استفاده و کاربرد زور در برابر تظاهرات آرام و همین طور برای کشتن مخالفان به دادگاه کشیده شوند؟ این وضعیت در مورد حاکمان لیبی هم قابل تصور نبود.

او سپس به تجربه بهار عربی برای عفو بین الملل پرداخت و افزود که این تجربه برای عفو بین الملل هم تشویق و هم تعهد ایجاد می کند. تشویق از آن جهت که بسیاری از زندانیان سیاسی که عفو بین الملل بیش از یک دهه برای حمایت از آنان تلاش می کرد، اکنون آزاد شده اند و می توانند نقشی در ساختن کشورشان ایفا کنند. نمونه آن ها منصف مرزوقی است، یک فعال حقوق بشر تونسی که در زندان بود و اکنون رئیس جمهور تونس است.

و تعهد از این بابت که عفو بین الملل باید همیشه در کنار کسانی بماند که برای کسب حقوق شان مبارزه می کنند.

دبیرکل عفو بین الملل آلمان در بخش دیگری از سخنان خود به انتقاد از برخورد دولت آلمان پرداخت که سال هاست تحت عنوان برقراری ثبات در منطقه، به رژیم های دیکتاتوری اسلحه می فروشد. دولت آلمان از یک سو از حرکت های اعتراضی در جهان عرب حمایت می کند و از سوی دیگر علیرغم اخطارها در مورد وضعیت حقوق بشر در عربستان سعودی به این کشور تانک می دهد. دولت آلمان باید در این باره بیشتر تامل کند.

موضوع دیگر مورد انتقاد دبیرکل عفو بین الملل آلمان مسئله پناه جویان سیاسی بود که حقوق بشر در برخورد با آنان جایگاه اولیه را ندارد. باز پس فرستادن پناه جویان سوری به کشورشان راسخ متوقف نشده است. دولت آلمان نتوانسته هیچ برنامه منظمی برای حمایت از حقوق انسانی افرادی که جان شان در خطر است تدوین کند. در عوض سازمان های حقوق بشری مانند عفو بین الملل باید در هر مورد خاص با زحمت بسیار راه حل مناسبی پیدا کنند.

از نظر ولفگانگ گرتنس این سیاست دوگانه آلمان اما یک نتیجه داشته است و آن این که مخالفان در تونس و مصر یا تهران دیگر حقوق بشر را به عنوان یک کالای غربی وارداتی نمی دانند، بلکه مسئله خودشان است. این درسی است که مخالفان فرامی گیرند: حقوق بشر در شمال آفریقا و خاورمیانه بر اساس حقوق بشر جهانی قرار دارد. اتهام این که حقوق بشر ابزار غرب برای دخالت است دیگر خریداری ندارد.

اولین سخنران پس از استراحت 30 دقیقه ای، خانم دکتر شیرین عبادی بودند که سخنان خود را با انتقاد از سانسور رسانه ها در ایران آغاز کردند. ایشان با اظهار تاسف از این که متأسفانه در بسیاری از موارد این سانسور قانونی است به دو مورد مشخص اشاره کردند، یکی مجاز نبودن رسانه ها به درج مطالبی در نقد قانون اساسی ایران که می تواند به تعطیلی رسانه منتهی شود، و دیگری بخش نامه دولت به رسانه ها و تاکید بر عدم درج مطالبی برخلاف سیاست های عمومی دولت در زمینه انرژی هسته ای. ایشان از دولت فرانسه به خاطر جابه جایی برخی کانال های فارسی زبان از روی هات برد به ماهواره دیگری که دریافت آنها در ایران را دشوارتر کرده است، انتقاد کردند و با توجه به دولتی بودن رادیوتلوویزیون ایران، این اقدام را در جهت تشدید سانسور و اختناق دولتی در ایران دانستند.

خانم عبادی در بخش دیگری از سخنان شان تاکید کردند که مردم ایران با حمله و تحریم اقتصادی مخالفند. این ها وضعیت مردم را بدتر کرده، دست دولت را در سرکوب آزادی ها بازتر می کند. ایشان خواهان تحریم افرادی شدند، که در هر پست و مقامی، مسول کشتار و سرکوب مردم هستند و مشخص از سه وزیر فعلی کابینه، وزیر خارجه، دفاع و اطلاعات نام بردند. همچنین از دولت های اروپایی درخواست کردند که اجازه ورود پول های کثیف توسط این گونه افراد به اروپا را ندهند.

خانم عبادی در پایان از مردم آزاده اروپا درخواست کردند که اجازه ندهند شرکت های اروپایی قراردادهای اقتصادی که در خدمت سرکوب مردم هستند را با رژیم ایران منعقد کند و در این میان به ویژه از شرکت اریکسون نام بردند که نرم افزار کنترل تلفن ها را به دولت ایران فروخته است. ایشان با تاکید بر این که حقوق بشر خواسته مشترک مردم ایران و اروپاست، از مردم اروپا خواستند که اجازه ندهند در هنگام عقد قراردادهای اقتصادی، حقوق بشر فراموش شود. ایشان همچنین از مردم آلمان به دلیل این که با آغوش باز پذیرای پناه جویان ایرانی هستند، تشکر کردند.

پس از سخنان خانم دکتر عبادی، ابتدا فرازهایی از زندگی سیاسی خانم خدیجه مقدم توسط خانم آزینا سیدی و آقای روبرت هلر، دو تن از اعضای کانون ایران آزاد، از پشت تریبون به فارسی و آلمانی قرائت شد و سپس از ایشان دعوت شد تا برای دریافت جایزه خود از خانم دکتر عبادی، که عهده دار اهدا جایزه بودند، به روی صحنه بیایند.

خانم مقدم پس از دریافت جایزه و با تشکر از کانون ایران آزاد، عفو بین الملل و شهرداری بوخوم، جایزه خود را به کلیه مادران ایرانی تقدیم کردند، مادرانی که همیشه در مبارزه حضور داشته اند و همواره حضورشان نادیده گرفته شده است، مادران زندانیان سیاسی که برای آزادی فرزندانشان برابر دادگستری تحسن کردند، مادران خاوران که نگذاشتند یاد فرزندان شان که در کشتار دهه 60 جان خود را از دست دادند، فراموش شود، مادران شهدای انقلاب و شهدای جنگ، مادران کمپین یک میلیون امضا و حقوق دان آن نسرین ستوده، محبوبه کرمی، زنی که مادر و پدرش را در دوران زندانش از دست داد، به مادران صلح، به هاله سحابی و به پروین فهیمی مادر سهراب اعرابی، به اکرم نقابی مادر سعید زینالی، که 13 سال است از

پسرش بی خبر است، به مادران عزادار جنبش سبز، مادران نداها، مسعودها، کیانوش ها، و مادران جوان و شجاع جنبش مانند نرگس محمدی، به دایه سلطنه مادر کرد شجاع فرزند کمانگر که گفت به ما نگویید مادر عزادار، بگویید مادر سرافراز، و همه مادرانی که فرزندان خود را در این مبارزه از دست دادند. ایشان خود را لایق این جایزه ندانست و گفت که این مادران پارک لاله هستند که زیر فشار و زندان و آزار کماکان مقاومت می کنند. ایشان با افتخار جایزه خود را به مادر بهکیش تقدیم کرد که پنج فرزند و یک داماد خود را در راه آزادی از دست داده و هنوز در سن 90 سالگی دست از تلاش برای دادخواهی برنداشته است. خانم مقدم در پایان اظهار اطمینان کرد که با وجود چنین مادران و فرزندان، مطمئن ایرانی بهتر خواهیم داشت.

<http://www.sufiani-spiegeldesigner.de/>

جایزه هدایی یک تابلوی آینه کاری بسیار زیبا بود که توسط هنرمند ایرانی ناصر صوفیانی ساخته شده بود. آقای صوفیانی از هنرمندان بنام ایرانی در دورتموند هستند که توانسته اند با ترکیب هنر و فرهنگ شرق و غرب آثار هنری باارزشی بیافرینند. ایشان به درخواست کانون ایران آزاد مسولیت تهیه جایزه را پذیرفتند و به حق اثر هنری جاودانی خلق کردند. شاید جمله ای که روبرت هلر، مجری برنامه در باره جایزه بر زبان جاری کرد بهترین توصیف ممکن از هنر آقای صوفیانی باشد. او گفت: شاید این جایزه به شهرت اسکار نباشد اما مطمئن زیباتر از آن است.

در اثنای برنامه و در فواصل سخنرانی ها، کیومرث مسیبی با سنتور خود و تکتک مصلحی با صدای دلنشین اش، گرمی خاصی به مراسم می دادند. کیومرث و تکتک از هنرمندانی هستند که به تازگی از ایران خارج شده و هم اکنون از اساتید موسیقی و آواز در آیدا هستند و با گروه ایکس ویژن هم همکاری می کنند.

امید پوریوسفی، هنرمند و فعال حقوق بشر و عضو کانون ایران آزاد، نویسنده کتاب، امید پیروز می شود، در زمینه وضعیت کنونی ایرانی و چشم اندازهای آینده آن به زبان آلمانی و سرپرست گروه ایکس ویژن است. امید در این برنامه ضمن معرفی کتاب خود، مسولیت تنظیم و کنترل صحنه و صدا را نیز بر عهده داشت.

عفو بین الملل و کانون ایران آزاد هریک میزهای اطلاع رسانی خود را در گوشه ای از سالن برپا داشته بودند.

در کنار درب ورودی سالن میز کتاب آیدا برقرار بود که با استقبال خوب شرکت کنندگان مواجه شد.

خانم آرزو میرشکار مسولیت تهیه عکس از مراسم را برعهده داشتند.

کلیسای کریستوس و کشیش کلیسا، آقای توماس وسل، با صمیمیتی بی نظیر تمام امکانات کلیسا را برای هرچه باشکوه تر برگزار کردن مراسم به کار گرفتند.

مراسم به دو زبان فارسی و آلمانی برگزار شد و تمام سخنرانی ها به طور همزمان به فارسی یا آلمانی ترجمه می شد.

پیش از آغاز برنامه نیز یک کنفرانس مطبوعاتی با حضور خانم دکتر شیرین عبادی، خانم مقدم و آقای گرننتس و خانم شولتن شهردار بوخوم برگزار شد که در آن جمعی از اصحاب رسانه های آلمانی و فارسی حضور داشتند.

برنامه در ساعت 21:00 به پایان رسید.

تهیه گزارش: البرز دماوندی

